

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Annvs Diervm Memorabilivm Societatis Iesv. Sive
Commentarius quotidianae virtutis, notabilem vnius, vel
plurium in Societate vitâ functorum, virtute quapiam
insignium memoriam in menses diesque ...**

Nádasi, János

Antverpiae, 1665

XIII. Die Ianvarii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9625

XIII. DIE IANVARII.

P. FRANCISCVS
ADORNVS.iutum iret, magnâ id genus heroum
morte ad immortales abscellit.17. Ian. Ita-
lus Genoz.
1706 æt. 55.

Mors.

Castit.

S. Caroli Cardin. Borromæi Con-
fessarius, ab eodem in amore ac
reuerentia vnicè habitus. Carol-
lus Episcopus Nonariensis testis est,
Franciscum suum obitum prædixisse,
ac pro concione dixisse; visum sibi in
gloria Carolum Borromæum iam
mortuum, qui bene secum agi dixe-
rit, adieceritque. Tu quoque breui
accerseris. Id quod ira haud multo
post expertus est, mirâ quadam pul-
chritudine post mortem afflatus. Pro-
cacem fœminam (quæ liberali eius
formâ pellecta, scelus ab eo blanditijs
flagitare aggressa fuerat) castissimo
ingenio eludit, quando turpificatâ for-
dibus, seu terrentis est latrina petitis,
facie fœdiores illius amores in horro-
rem nauseamque conuertit.

P. BARTHOLOMÆVS
IACOBI.Potofal-
17. Ian. 1789.Concio.
Colloquio.

Charitas.

Nestor quidam, & Xenophon In-
dicus videbatur duabus illis
quas percallebat Linguis, tam elegan-
ti suauitate loquens, vt ab Indis
Mizqui, Simi, id est, *Lingua Mellea*
diceretur. Nec minus vtiliter ac salu-
briter quàm suauiter fluebat illi ora-
tio, magno fructu cum aliorum tum
eius quæ domi nostræ est Sodalitatis:
in qua cum non nisi 80. capita repe-
risset quando appulit, post quatuor
mensium interuallum in eadem mille
quingentis plures è vita discedens re-
liquit. Pestis inundans in populum
sauebat. Hunc ille dum totomisa ad-

P. CONSTANTINVS
PVLCHARELLVS.

MOrbis suis non satur, corpus ie-
iunijs, oratione, communis dis-
ciplinæ perseuerantiâ, lectuli loco
terrâ nudâ, puluilli vice trunco affli-
ctauit. Ioannes Paulus Carcauellus in
præfat. Poësis Pulcharelli, Constanti-
num, inquit, etiam infantem, cum
tabes ignota conficeret, Mater Lauri-
nis folijs tumularum soli exposuit,
quâ re illi salus reddita. Præclarum,
sed breuis æui ingenium, quia quar-
tam annorum decadem non nisi anno
vnico supergressum.

Italus Nea-
poli. 17. Ian.
1610 æt. 41.
Mortif.P. IOANNES
DE OLIVA.

DE hoc è Brasiliæ literis ita scripsi
in annuis 1657.

P. Ioannes de Oliua 4. vota profes-
sus; olim tyronum institutioni atque
Collegiorum plurium rectioni præfe-
ctus, eo in officio ita rem gessit vt cum
facile primis possit conferri. Incorru-
pta illi constitit semper Virginitas; il-
libata circa leges nostras, citra vllam
violationem in eo vnquam visam re-
ligio, Comis erga omnes reuerentia,
etiam cum præfset. Quo tempore, si-
cut se immunem esse à nullo reliquorū
onere volebat, neque quicquam com-
moditatis, vel minimæ in cibo, potu,
aut alijs, clam vel palàm admittebat;
ita nihil patiebatur vel committi eo-
rum quæ lex prohibet; vel eorum
quæ

Bahyæ in
Brasilia 33.
Jan. 1652.
ætat. 80.
Soc. 60.

Regula.

Superior.
Moreficio.

quæ mandat, omitti, omni perattentæ curæ ac exempli pondere in id intentus; atque si quispiam sociorum aliquid voluntariæ afflictationis, palam susciperet, semper illius in ea comes. De diuinis familiaris illi sermo ac frequens, nec siccus à lachrymis; maximè cum de Christo paruulo nascituro ad socios diceret pridie eius fe-

sti. Ab Hollandis per iter capus, & in Belgium asportatus, Amsterodami in carcerem, ac vincula constrictus est post multas ærumnas nauigationis. Biennio istic summa egestate exacto, liber tandem Romam, inde in Lusitaniam profectus, & suæ Brasiliæ restitutus, istic maturum vitæ tam piæ ac laboriosæ finem inuenit.

XIV. DIE IANVARIJ.

P. IOANNES DE LA
HAYE SERVIVS.P. MARTINVS
DE MELLO.14. Ian. Bel-
ga Duaci.
1614.

Fiducia.

Humilitat.
Pittas.

Sacrum.

Paupertas.

EXperrectæ semper, & quæstuosæ in DEVM fiduciæ vir, etiam in re domi valdè arctâ, magno Duacensis Collegij bono. Quidquid litterarû dabat ad viros maioris nominis, eas primò ad Patrem spiritualem expendendas afferebat. In suo conclau pro stationibus obeundis imagines hæc & illac affixerat, quas obibat, cum in templo id æquè crebrò ac vellet, non posset. Hunc Belgæ inter magis illustria Belgij lumina censuere. Permagna illi semper, quantæ demumcunque occupationes irruerent, ad Sacrificium diuinum persanctè celebrandum apparatus, vita vbique intenta, paupertatis tanta religio, vt ne, repertæ quidem vnus aciculæ vsumadmitteret, nisi magnâ reuerentiæ significatione rogatus Superior auuisset.

CVM Collegijs, vel Prouinciæ præcesset pollebat suauitate nulli suspectâ & arte obliuionis, quâ debebat, quicquid vllus deliquisset, si tamen emendasset. De Societate tam tenerè loquebatur & audiebat, vt animi sensum dissimulare non possent oculi, & cadentes ab illis vbèrtim lachrymæ. Fidelis erat & seuerus alienæ famæ custos, ne quid maculæ ab vlla lingua illo præsentè acciperet. Obedientia erat illi norma examinis, ad hanc enim expendebat quicquid torâ die dixisset aut egisset, an id obedienter sit factum. Castitas illi tam nitida, vt illum nunquam expiatione vllâ eguisse affirmant. Paupertatem habuit reuerenter vt matrem, & velut illius verè filius haberi voluit. Per totos triginta annos eadem illi vestis, si tamen eadem dici potest, cum cento fuerit è frustulis, maiore paupertatis, quàm vel sui commodi, vel alieni oris de hoc aliquid fortè dicturi curâ.

Lusitanus;
Eboræ. 14.
Ian. 1617.
ætat. 70.
Soo. 15.
Superior.
Vocatio.

Obed.

Paupert.